

Lezersaanbieding! - Waar komt dat gedrag vandaan?

Annemieke Golly en Barbara Bateman schreven *Waar komt dat gedrag vandaan?* een waardevol boek voor onderwijsprofessionals met 20 tips en interventiestrategieën waardoor probleemgedrag van leerlingen sterk zal afnemen en de sociale omgang zal verbeteren. Dit boek is verschenen bij uitgeverij Pica en is een **absolute aanrader voor leerkrachten en zorgteams**. Bestel het vóór 15 augustus 2010 en ontvang een korting op de normale winkelprijs van € 19,50. Als lezer van Egoscoop betaalt u namelijk slechts € 17,90 en worden er geen verzendkosten gerekend! Bestellen doet u door uw naam en adresgegevens te mailen naar: info@uitgeverijpica.nl o.v.v. Egoscoop. U ontvangt het boek (met factuur) dan binnenkort in huis.

“Meester, ik ben jarig, maar dat had ik je al verteld, toch?” zegt Bram. Hij komt naast me staan en slaat zijn arm om mijn schouder. “Ja, vanmiddag had je het me al verteld.” is mijn antwoord. Een flink contrast, deze gebeurtenis ten opzichte van een jaar geleden. Terwijl ik zijn verjaardagskaart schrijf, gaan mijn gedachten terug.

De gymzaal ligt zo’n tien minuten lopen van de school. Ik stond op het punt om met een groep terug te lopen. Ineens komt er rumoer uit het middelste deel van de rij. “Meester, Bram heeft haar zomaar een duw in haar buik gegeven en ze deed niets.” Op de gezichten van de kinderen staat boosheid te lezen. Dit kan ik niet gebruiken, want ik wil terug naar school. “Waarom heb je dat gedaan?” is mijn eerste, felle reactie. Meteen merk ik dat ik fout zit. Bram reageert fel: “Zij heeft mij ook geduwd en ik heb ‘stop, hou op’ gezegd.” De gemoederen lopen hoog op, niet in de laatste plaats bij mij. Binnen vijf seconden sta ik met een heel onrustige, emotionele groep. Bram besluit om bij de gymzaal te blijven. Ik pak hem bij een arm en neem hem mee, terwijl ik blijf praten en probeer uit te leggen dat ik hem wel mee moet nemen. Gelukkig kalmeert Bram.

In de klas draag ik de groep over aan de leerkracht. Bram gaat met een boos gezicht aan tafel zitten. Van een afstand kijken de leerkracht en ik naar hem. “Bram moet je in dit soort situaties rustig benaderen anders ben je hem kwijt,” is de tip van de leerkracht. “Dat heb ik inmiddels ook gemerkt.” Ik vraag me af hoe ik dit kan herstellen. Met hem praten lukt niet, want hij laat me nog niet toe in zijn persoonlijke ruimte. Ik neem me voor om na schooltijd zijn moeder op te zoeken. Met die gedachte loop ik naar het sleutelkastje en hang de sleutel van de gymzaal terug. Dan heb ik ineens een beter idee. Ik schrijf snel een briefje aan Bram, leg het op zijn tafel en wacht op een paar meter afstand rustig af. Ik zie dat hij al minder boos kijkt. Jeroen, die naast hem zit, vraagt: “Wat is dat, wat je gekregen hebt van meester Martin?” “Een briefje” antwoordt Bram. “Lees maar eens.” Jeroen buigt zich naar Bram en leest:

Beste Bram,

De manier waarop ik vandaag reageerde op jou bij de gymzaal was erg onhandig en veel te fel. Het spijt me. Ik hoop dat we het weer goed kunnen maken.

Groeten, meester Martin

Bram staat op en geeft het briefje terug aan mij. In blokletters staat geschreven:
“Ja hoor meester, het is weer goed”

Martin Dogger / info@nivoz.nl
OBS De Schatkamer, Zwolle